

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XII.

ČÍSLO 5

MÁJ 2004

Mama - studňa lásky - Anketa o matkách
Ako sa žije skauting - 1. sv. prijímania - Turíce

DUCH SVÄTÝ NÁM POMÁHA NÁJSŤ CESTU PRAVDY

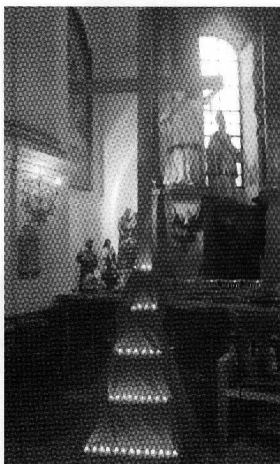
Môžete si pomyslieť: to, čo je napísané, to je asi ideál, no ja žijem v skutočnosti inak! A máte pravdu, pretože vždy zostaneme pozadu za tým, čo Pán od nás očakáva. Práve preto sa však potrebujeme odovzdať Duchu Svätému, ktorý v nás prebýva: „Keď príde on, Duch pravdy, uvedie vás do plnej pravdy“ (Jn 16,13). Musíme ho neustále vzývať: Duchu Svätý, osvieť ma, veď ma, daj, aby som objavil a miloval lásku, ktorou si ty, ty, ktorý si prítomný v srdci tohto sveta...

Čím viac prosíme Ducha Svätého, aby nás osvietil pri hľadaní pravdy, tým istejšie nás vedie k odhaleniu toho, čo sa skrýva za viditeľnými vecami. Rozum osvietený Láskou, ktorou je Duch Svätý, dokáže rozpoznať pravdu bytostne prítomnú v ľuďoch, v situáciách, vo veciach a radovať sa z toho. Ochutnáva zo skrytej Božej múdrosti, ktorá sa v nich zjavuje. „Ľudská inteligencia by poprela samu seba, keby nehľadala pravdu. Robí tak vtedy, keď sa uspokojí s čestnosťou a úprimnosťou a nechce prijať to, čo Boh hovorí prostredníctvom zjavenia, prostredníctvom ľudí a udalostí.“

Ježiš naučil učeníkov dívať sa pohľadom, ktorý vidí za viditeľné veci, nech by boli akokoľvek dobré. Iba tento pohľad umožňuje prijímať skutočnú radosť, ktorá je napokon tiež darom Duha. Ako príklad môže poslúžiť jeden

príbeh z Evanjelia. Sedemdesiati dvaja učenci, ktorí boli vo dvojiciach vyslaní na misiu, sa vrátili rozradostení a hovorili: „Pane, aj zlí duchovia sa nám podávajú v tvojom mene!“ A Ježiš im odpovedá: „Hľa, dal som vám moc šliapať po hadoch a škorpiónoch i po všetkej sile nepriateľa a nič vám neuškodí. No neradujte sa z toho, že sa vám podávajú duchovia, ale radujte sa, že sú vaše meno zapísané v nebi“ (Lk 10,17-20). Učeníci boli možno trochu omámení charizmatickou mocou Ducha, ktorú zakúsili na misiách. Ježiš ich však privádza späť do reality. Hovorí, že učeník nie je učeníkom vďaka tomu, čo vykonal v službe Pána, nech je to akokoľvek pôsobivé. Učeníkom je vďaka milosti, ktorá mu umožňuje prežívať slávu v blízkosti Otca... V tom je pravda, v tom je skutočná radosť...

Aj Ježiš je uchvátený čarom Božej múdrosti a neskrýva svoj obdiv: „V tej hodine zaplesal v Duchu Svätom a povedal: »Zvelebujem ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým. Áno, Otče, tebe sa tak páčilo«“ (Lk 10,21). Ak sa pokúsime nájsť súvislosť medzi touto modlitbou a jeho vtedajšou situáciou, uvedomíme si, že Ježišovo poslanstvo bolo v mestečkách na okolí Genezaretského jazera prijaté s nevôľou. Iba „chudobní a maličkí“ otvárali srdcia

posolstvu, s ktorým ho Otec poslal za všetkými ľuďmi... A predsa sa aj v tomto neúspechu prejavuje múdrosť Božej lásky. Pretože len pokorné srdce celkom očistené od pýchy dokáže prijať ukrižova-

vanú lásku Otca a Syna...

Svätý Pavol v Liste Rimanom sa vyjadroval rovnako, keď hovoril o tom, ako ho trápi odmietavý postoj niektorých židovských bratov k Ježišovi ako Mesiá-

šovi: „Aká hĺbka Božieho bohatstva, múdrosti a vedomosti! Aké nepochopiteľné sú jeho súdy a nevyspytateľné jeho cesty!... Lebo od neho, skrze neho a pre neho je všetko. Jemu sláva naveky. Amen“ (Rim 11,33-36).

Tak ako Ježiš a Pavol, aj my sa môžeme radovať, ak dovolíme Duchu Svätému, aby nám dal rozoznať prítomnosť Božej pravdy... Spolu s Máriou, ktorej duch „jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi“ (Lk 1,47), budeme prežívať chválospev na milosti.

Z knihy **Trinásť zastavení lásky** od Dominique Auzenet z vydavateľstva Lúč

MAMA – STUDŇA LÁSKY?

V poslednej dobe som si všimla, že sa už aj medzi kresťanmi ťažko rozpráva o rodinách s viacerými deťmi. Väčšinou rozhovor vyznie asi takto: „Je to krásne, taká početná rodina, obdivujem ich, ale v dnešnej dobe... To si môžu dovoliť len bohatí. Treba byť zodpovední, aby mali deti všetko, čo potrebujú, nech sa necítia menejcenné.“ Nie je ľahké prijať dieťa niekomu, kto si robí svoje plány na život sám. Nech je akokoľvek „veriaci“, odsúva Boží zámer za dvere svojho bývania. Bojí sa, že by prišiel o niečo zo svojho pohodlia a preto využíva všetky možnosti „v medziach nášho zákona“. Je to naozaj náš zákon - ľudský, a nie Boží.

Bez dôvery v Jeho o každého sa starajúcu lásku, nie sme schopní prijať „jedného z maličkých...“ Takto vedome odmietame Božie dary, dokonca ich

zavrhujeme a tým zapierame samého Boha. Neuvedomujeme si, že: „Ak vytrváme, s ním budeme aj kraľovať. Ak ho zaprieme, aj on zaprie nás.“

(2Tim 2, 12) .

Najjednoduchšie, ako môžeme v tomto pomáhať, je prijímať do úpenlivých modlitieb budúce mamičky z nášho okolia, aj celkom cudzie. Nech sa ich Pán dotýka, požehnáva ich a pomáha im. Prednášajte podobné modlitby Bohu v chrámoch, doma, v spoločenstvách starších i mladších a zapojte aj deti. Požívajme Ducha Svätého na pomoc, vkladajme do prosieb svoje srdcia, obetujeme svoje denné starosti a utrpenia za tieto mamy, ale aj za otcov, deti a celé mladé rodiny.

Duchovne si adoptujeme nenarodené deti. Vyprosme u Boha zázraky narodenia aj nechcených detí.

Skúsme vymodliť zlepšenie tejto štatistiky:

Pôrody v Bojniciach za rok 2003 – 586 Chvála Ti, Pane, za ne!

Interrupcie – 239 Bože, prosíme Ťa, odpusť nám!

(spontánne potraty v tomto počte nie sú)

M. Melichečková

DNES ANKETA NA TÉMU - MAMA

**V jednej piatackej triede dievčatá odpovedali na otázku:
ČO PRE MŇA ZNAMENÁ MAMA - ČO BY SI NA NEJ ZMENILA?**

- Mama je niekedy dobrá, inokedy nie. - *Aby ma nehrešila za zlé známky, inak nič.*

- Mama mi dala veľmi veľa, pomáha mi, je dobrá priateľka. Všetko, čo je pre mňa dobré, splní mi to, keď niečomu zo školy nerozumiem, vysvetlí, nehreší ma za zlé známky a za dobré ma pochváli. - *Aby mi dovolila ísť k moru.*

- Znamená pre mňa všetko! - *Nič, mám ju rada takú, aká je.*

- Je silná, milá a mám ju veľmi rada! Dáva mi všetko, lásku, dala mi život! Stará sa o mňa, aj keď sa pohádame, stále ju ľúbim a určite ona mňa. - *Mám ju rada takú, aká je.*

- Moju mamu by nič na svete nenahradiť. Mám ju rada. - *Moja mama je super, nič na nej nie je zlé.*

- Je pre mňa žena, ktorá mi pomáha, ktorá mi niečo zabezpečí, živí ma a v niečom mi poradí. Len niekto, kto mi pomáha. Je to strom, ktorý ma drží, ale nie nadtľho. Niekedy sa hanbím, keď sa pred kamoškami správa veľmi zle, kričím... - *Všetko, čo môže byť na dobré.*

- Niekedy je mi dobrou kamarátkou, mám ju rada, je dobrá, milá, pracovitá. - *Aby sa kvôli nám netrápila.*

- Moja mama je pre mňa všetkým v živote. Keby som ju nemala, neviem, čo by som bez nej robila. Mám ju veľmi rada. Je môj priateľ a mama zároveň. - *Na mojej mamine sa nedá nič zmeniť, lebo podľa mňa je dokonalá.*

- Veľmi ju mám rada. I keď sa s ňou niekedy pohádam, stará sa o mňa, dáva mi lásku. Keby nebolo nej, nebola by

som ja. Ľúbim ju! - *Nič!*

- Mama je pre mňa najväčší poklad na svete. - *Mám ju rada takú, aká je a nič nepotrebujem na nej zmeniť.*

- Mám ju veľmi rada, neviem, k čomu by som ju prirovnala. Vie mi poradiť, je pre mňa oporou. - *Asi nič, lebo je dobrá.*

- Je pre mňa všetkým na svete. Je pre mňa oporou, proste všetkým. Je to moja mama, ktorá ma niekedy aj hnevá, ale inokedy je mi ľúto, že ju trápim a hnevám, keď sa za mňa musí hanbiť. - *Nechcela by som na nej zmeniť nič.*

- Moja mama je pre mňa kamarátka, je dobrá, mám ju rada. - *Nič.*
 - Je mojou oporou, priateľkou, môžem sa jej vždy zveriť, pomôže mi

v ťažkostiach, znamená pre mňa veľa! -
Na mojej mame by som nič nezmenila, lebo aká je, taká sa mi páči.

Dospelé ženy si spomínali na svoje mamičky takto:

Anna:

„Pochádzam z 11 detí. Nikdy ma nemrzelo, že je nás tak veľa. Naopak – bola som rada. Pamätám si, že mama mali celý život otvorenú ranu na nohe a v tejto chorobe sme sa aj my rodili. Na pole ich vozil otec na voze, kde mama poradili, kde čo sadiť. Boli k nám láskavá a dobrá, nekričali na nás. Ešte doteraz ma mrzí, že som ich raz veľmi rozhnevala. Ja som nosievala pešo dva kilometre obed vo veľkých hrncoch. Aj do kostolíka sme mali tak ďaleko. Veľmi rada som sa chodievala modliť ruženec. Zaujímavé bolo, že krátko pred smrťou sa mame zavrela celoživotná rana na nohe.“

Irena:

„Keď dal náš otec rozkaz, vždy sme poslúchli, nenapadlo nám nič neuro-

biť. Roboty bolo veľmi veľa. Mama s otcom nás nikdy nebili. Mama nás vodievala do kaplnky sa modliť. Mama bola pre mňa veľmi krásna. Keď umierala, mala som 23 rokov, jednu sestru a dvoch neplnoletých bratov. Chytila mňa aj sestru za ruky a hovorila - *Dievčence, len tých chlapcov neopustite a majte ich radi.* - Nevydala som sa, čo tiež neľutujem. Bratia pri mne vyrástli a neskôr sa osamostatnili. Teraz mi lásku odplácajú ich deti, stále sa za nich modlím.“

Mária:

„Pochádzam zo štyroch detí. Mama bola zbožná a štedrá ku každému. Povyše nás bývala veľmi chudobná rodina a keď podojila mama mlieko, vždy ma poslala zaniest' im z neho. Hoci s otcom ťažko dreli na poli, rozumeli si. Nebol čas na hádky, či robiť si problémy. Od skorého rána do noci sa pracovalo. Ďakujem Bohu, že z jej dobrých vlastností Pán požehnal aj mne.“

Gabrielina denná modlitba od útlej mladosti:

*„Mária, matka moja,
 veľmi Ťa milujem.*

*Cez všetky ťažkosti života chcem,
 aby si bola mojou nádejou
 a mojím šťastím.*

Vďaka Ti, Milostiplná.“

Spracovala A. Gálová

AKO SA ŽIJE SKAUTING

Niekoľko otázok sme ešte dali sestre Maňke - Márii Šimkovej a sú vlastne ukončením rozhovoru s ňou z minulého čísla Bartolomeja.

Čo Je vlastne náplňou a cieľom skautingu?

Dvere sú otvorené pre každého, kto Je ochotný prijať za svoje skautské ideály, zachovávať skautský zákon, sľub i príkaz dňa : Denne aspoň jeden dobrý skutok. Je otvorený i pre tých, ktorí nemajú dar viery. Sleduje päť výchovných cieľov: rozvíjať vedomosti a schopnosti, pestovať telesné i duševné zdravie, pomáhať mladým ľuďom hľadať a nájsť zmysel života - Boha. Desať bodov skautského zákona vlastne prevádza Božie zákony do praktického života mladého človeka. Ak sa rozhodne žiť podľa nich, je pripustený k skautskému sľubu a stáva sa skutočným skautom na celý život. V skautskej výchove nie je koedukácia, chlapčenské a dievčenské oddiely pracujú oddelene.

Podmienky pre vstup do skautingu sú rovnaké pre všetkých?

Podľa Stanov Slovenského skautingu dievčatá od 6 do 11 rokov tvoria roj včielok a chlapci v tomto veku tvoria voj vlčiat. Po 11. roku sa stávajú členmi oddielu, skautiek a skautov. Po dosiahnutí určitej skautskej zrelosti prechádzajú na roverskú službu bližným alebo službu mladším skautom v prípade, že sa chcú venovať výchovnej práci v oddieloch. Je to postupné odovzdávanie získaných vedomostí a skúseností.

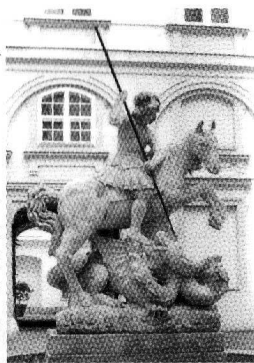
Komu by ste chceli ešte poďakovať za pomoc?

Z kňazov to boli pátri piaristi: Pavol Kollár, Alojz Orlický, Ján Lichtner, Vojtech Dávid, Janko Hríb, dp. dekan Hanák, ktorý s nami urobil prvú zmluvu

o používaní časti Domu osvetu pre našu činnosť, potvrdenú biskupským úradom, aj terajší dp. dekan Mons. Ján Bednár, a dp. dekan Havlík z Bojníc. Pri práci podali pomocnú ruku Ján Tomášik, Magda Surovčíková, Magda Vlčková. Skautskej myšlienke obetavo slúžil i brat Halahyja s rodinou, br. Jozef Franek - Babka, Helena Šlenkerová - Marion, Edita Weberová - Angelika, a mnoho ďalších. Príchod sestry Hely Mačuhovej do skautskej rodiny som prijala ako Boží dar a pravou rukou mi bola a je dcéra Mária - Nšo - či.

Všetko poďakovanie patrí Tomu, ktorý riadi naše životy. Poďakovať chcem všetkým menovaným i nemenovaným, ktorí nám pomáhali akoukoľvek formou pri našich činnostiach, kňazom, ktorí nám počas táborov prinášali Božie slovo a slúžili sv. omše. Ďakujem hlavne za pochopenie, lásku a pravidelnú pomoc pri mojej práci svojmu nebohému manželovi, dcére, že sa spolu so mnou zúčastňuje skautskej činnosti i obom synom, ktorí kedysi tiež skautovali (skautky ich poznajú ako brata Georga a Kapra). Vďaka tiež patrí všetkým rodičom našich členov. Spomeniem aspoň manželov Rumanových, Příbelských, či rodinu Mackovú. Nemenovaných bolo skutočne veľmi veľa a za všetko, čo pre nás urobili, patrí im v plnej miere naše skautské: „Pán Boh zaplať.“

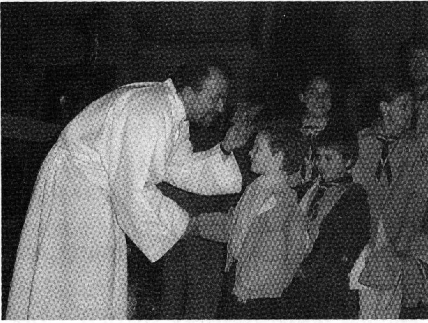
A+M

SVÄTÝ JURAJ – PATRÓN SKAUTOV

Každoročne na sviatok svätého Juraja, 24. apríla, sa 14. zbor skautov a skautiek WATOMIKA stretáva na skautskej svätej omši a pri slávnostnej svätójurajskej vatry. Bolo tomu tak aj tento rok.

V predvečer sviatku nášho patróna sme sa v hojnom počte zišli v piaristickom kostole Najsvätejšej Trojice. Náš dobrý priateľ Páter Vojtech Dávid SchP. nás povzbudil, aby sme vytrvali na skautskej ceste a aby sme sa nikdy neodklonili od skautských ideálov.

V sobotu, 24. apríla popoludní sme na lúke nad Bojnícami zapálili slávnostnú sľubovú svätójurajskú vatru. Skautky vyrazili na miesto konania už ráno. Cestou v Bojniciach robili dobré skutky a veru neostali bez povšimnutia miestnych obyvateľov. Ich cesta pokračovala cez kúpele až na „Vendelína“, kde spoločne pri hrách a dobrom koláči, ktorý napiekla sestra vodkyňa Maťka, oslávili 10. výročie založenia 1. oddielu skautiek Poniklec. Skauti mali plné ruky práce.

Už od dopoludnia pripravovali drevo a všetko potrebné na vatru. Zvládli to aj napriek daždivému počasiu výborne. Malé včielky sa zahrali zaujímavú hru o poklad a vlčatá pomohli starším bratom skautom s chystaním dreva. Zavítali medzi nás aj naši oldskauti, sestra Maňka a brat Noe. Presne o tretej popoludní vodca skautov Tom zapálil slávnostnú vatru. Dve naše sestričky skautky Majka a Magduška skladali do rúk svojej vodkyne skautský sľub. Po slávnostnej časti sme si zaspievali a zahrali sme sa. Aj slniečko bolo zvedavé, čo sa to tam nad Bojnícami deje a občas sa vystrčilo spoza mrakov.

Svätý Juraj,
prosíme Ťa,
vyprosuj nám
u Nebeského
Otcu silu,
aby sme vždy
a za každých
okolností doká-
zali stáť za svo-
jimi skautskými

ideálmi;
p o z n a n i e
pravdy, aby
sme vedeli
jasne rozlí-
šiť dobro od
zla;
krásku, ktorá
sa zrkadlí
v čistote tela
a srdca
a lásku, aby
sme ju mohli
rozdávať
svojim blíznym.

M.K.

ZO STRETNUTIA MATIEK

Konferencia modlitieb matiek prebiehala vo Svite v úžasnej atmosfére 18. – 20. marca 2004. Takmer 350 matiek sa zúčastnilo na prednáškach, svätých omšiach, adorácii i na programe, ktorý zostavila a viedla pani Jana Pajanová, koordinátorka Modlitieb Matiek (MM) na Slovensku.

Hostami stretnutia boli matky zo Slovenska, koordinátorky z Česka, tri účastníčky z Anglicka, medzi nimi zakladateľka Veronice. V sobotu prišlo dvadsať kňazov vysluhovať sviatosť zmierenia.

Keď sme sa spýtali účastníčok, čo bolo pre ne najväčším zážitkom, odpovedali, že to boli svedectvá, vzájomné zdieľanie problémov, modlitby, milý program detí z Bratislavy, spevy a ticho. Krásny bol aj večer, keď sme v tomto meste pod Tatrami vytvorili z kahancov veľké horiace srdce, sprevádzané vrúcnyimi modlitbami za deti a rodiny. Krásna bola aj krížová cesta, keď mamy spolu s kvetmi kládli k zastaveniam svojej radosti i bolesti. Pri organizácii s láskou pomáhali už dospelé dcéry matiek, ktoré sú v MM.

Veronice sme položili niekoľko otázok: Naše deti sa stretávajú s mnohými nebezpečenstvami. Aké východisko z toho vidíte vy?

Jediná cesta, je tá, že vieme a uvedomíme si, že Pán Boh je Bohom všetkých, dal nám veľký dar – život, veľkú dôstojnosť a dar modlitby i za naše deti. Je dôležité, aby sme si uvedomili, že Pán nás miluje a jedine on môže zmeniť trápenie našich detí. On môže zmeniť i veci, ktoré nás trápia.

Veronica, čo by ste poradili čitateľom Bartolomeja, keď pociťujú ťarchu dnešnej doby?

Nebudte netrpezliví a v depresii, nevzdávajte sa, keď máte problémy. Ďa-

kujte Bohu, že sa stará o naše deti i nás. Žijeme v časoch, ktoré prinášajú veľké zmeny do našich životov. Kladie sa na nás veľký tlak v práci, prevláda materiálny svet. Rada by som povedala čitateľom Bartolomeja – mamám i otcom, aby ste skutočne pokračovali vo viere v Ježiša Krista a modlitbe, lebo modlitba môže pohnúť horami...

Z prednášky zakladateľky hnutia sme vybrali:

Je ťažké zo dňa na deň vytrvať. Keď sme slabé, vtedy nás napadá zlý, keď povie: nerob to, nemodli sa, nepokračuj. Ale vy sa nevzdávajte! Zlý chce, aby ste sa vzdali. Ďalšie jeho triky sú, že vás chce neustále obviňovať kvôli minulosti, chce, aby ste cítili, že ste vinné za minulosť, že ste zanedbali určité veci vo výchove. Mnohí z nás cítia túto vinu, no my sa nemôžeme vrátiť späť, iba Pán všetko uvedie na svoju správnu mieru. Vina prichádza od zlého a ľútosť nad hriechmi prichádza od Boha. Keď sme urobili skutočne niečo zlé, treba ísť na spoveď a Pán všetko urovná. Sme ľuďmi, robíme chyby a ďalej ich budeme robiť. Keď som sa raz modlila, Pán mi ukázal úžasný obraz: Nasledoval ma, v ruke mal vreco cementu a povedal: Ja budem za tebou opravovať všetko, čo si pokazila alebo čo si neurobila dobre. Pamätám sa, ako jedna sestrička, matka Angelika z Ameriky, rozprávala: Veľmi rada chodí bosá po brehu mora. A keď tak raz išla, všimla si, ako sa ľudia usmievajú, keď si drží habit nad vodou, aby si ho nenamočila.

Raz, keď takto išla a tešila sa zo slnka a z vody, prišla náhle veľká vlna a ju celú obľiala. Ľudia sa smiali, ale ona si z toho nič nerobila, len sa otriasla. Všimla si, že na ruke jej zostala kvapka vody a tá svietila v slnku. Otriasla si ruku, aby zhodila tú kvapku z ruky a v tom počula hlas Pána: Angelika, kde je tá kvapka vody? A ona odpovedala: Ja neviem, Pane, niekde v mori. A Pán jej povedal: Je to ako tvoj hriech, ktorý ponoriš do mora môjho milosrdenstva a ten tam zmizne. Takže ak naše hriechy takto odovzdávame do Božieho milosrdenstva, zmiznú v mori Jeho milosrdenstva.

Prosím vás, pouvažujte nad touto zodpovednosťou. Musíme mať v sebe vieru, ktorá žiari na každého, koho stretneme, nielen na svoje deti. Vedia vaši susedia, vedia vaši kolegovia v práci, že ste kresťania? Keď dôverujete Bohu a odovzdávate Mu svoje problémy, bu-

dete šťastné. Keď sa obávate a pridržate neustále svojej bolesti, čo si myslíte, kto by chcel byť taký ako vy? Ľudia chcú byť ako ten, kto je plný bolesti, alebo ako ten, kto je plný radosti? Viem, že sú ľudia, ktorí majú veľmi ťažký život alebo sú veľmi chorí, a predsa sa usmievali. Poznáte takýchto ľudí? A títo ľudia chvália Boha. Kto by chcel byť takým kresťanom, keď vidí, ako sa neustále trápia a umárate? Niekedy musíme chváliť Boha dokonca aj vtedy, keď to tak necítite. Robíte to? Môžete povedať: Pane, ďakujem ti za toto, aj keď to tak necítim. Keď nám niekto spravil zle, vždy môžeme povedať: Pane, požehnaj tohto človeka. Niekedy to dokážeme urobiť len cez zaťaté zuby. Aj ja to takto robím. Dokonca je mi niekedy ťažko aj vysloviť meno toho človeka. *Odpustenie, to nie je emócia, to je naše rozhodnutie začať všetko nanovo.* Anka Gálová

MEL GIBSON - ÚSPEŠNÝ HEREC, REŽISÉR A OTEC

Mel Gibson sa narodil 3.1. 1956 v Peekskille v štáte New York ako šieste z jedenástich detí. Na jeho povahu vplýval otec Hudton, ktorý bol brzdárom na železnici a zároveň zbožným katolíkom, neuznávajúcim fajčenie, alkohol a predmanželský sex. Hoci Mel ako správny rebel tvrdí výchovu odmietal, časom zistil, akú rolu môže hrať v živote pevné presvedčenie. Dnes je rovnako zásadový, ako jeho otec. Mel v živote prešiel obdobím bitkára, mal problémy s alkoholom a inými neresťami. V čase prvého hereckého veľkého úspechu v sci-fi filme Šialený Max v r. 1979 sa zoznámil s atraktívnou zdravotnou sestrou Robyn Mooreovou. Z priateľstva sa po roku zrodila veľká láska. Vzali sa v lete 1980 a v nasledujúcom roku sa im narodila dcéra Hannah. Po nej sa im narodili šies-

ti synovia Edward, Christian, William, Louis, Milo, Tommy. K svojmu manželstvu pristupuje spôsobom, ktorý je pre Hollywood netypický. „*Vylúčil som možnosť rozvodu. Jednoducho ju nepripúšťam.*“ Všetok voľný čas prežíva so svojimi siedmimi deťmi a projekty, ktoré si vyžadujú dlhodobé odlúčenie od rodiny, odmieta. Miesta a termíny ďalších nakrúcaní do značnej miery určujú letné prázdniny jeho detí. „Keď vychováte deti, jednoducho chcete byť s nimi. Po hereckých úspechoch prišli aj režisérske: Muž bez tváre (1993), Stať sa srdce (1995) a najnovšie Umučenie Krista (2004). „*Dúfam že sa ľudia zamyslia. Film je o viere, nádeji, láske a odpustení. Ak tieto veci dokážu nadchnúť ľudí, dostaví sa aj úspech.*“ hovorí Mel Gibson o tomto filme.

DIECÉZNE KOLO BIBLICKEJ OLYMPIÁDY 2004

V katolíckom gymnázii Štefana Moysesu v Banskej Bystrici **5.4.2004** bolo **diecézne kolo biblickej olympiády (BO) ZŠ**, na ktorom sa zúčastnilo 11 víťazných družstiev dekanátov z banskobystrickej diecézy.

Súťaž pozostávala zo 6 kôl podľa 1. a 2. knihy kráľov a evanjelia sv. Matúša: z dopĺňovačky, mixu otázok - „Z každého rožka troška“, z dopĺňania chýbajúcich slov, komixu, diagramu Dávidovho života a biblickej mapy.

Zvíťazilo družstvo Cirkevnej základnej školy Andreja Kmeťa zo Žarnovice.

Druhé miesto obsadila CZŠ Štefana Moysesu z Banskej Bystrice a tretie ZŠ z Detvy. Naše družstvo zo ZŠ na ulici Malonecpalskej bolo šieste.

Na tom istom mieste v nasledujúci deň bolo **diecézne kolo BO stredných škôl**, ktorého sa zúčastnilo 9 družstiev podľa 1. a 2. knihy kráľov a evanjelia sv. Matúša, ale náročnejšie úlohy: osemsmierovka, mix otázok - „Z každého rožka troška“, z dopĺňania chýbajúcich slov, komixu, diagramu Šalamúnovho života a tajničky z 1. knihy kráľov.

Zvíťazilo naše trojčlenné družstvo z Gymnázia V.B.Nedožerského v Prievidzi v zložení: Tomáš Guber, Jana Grolmusová a Klaudia Juhászová.

Víťazné družstvo prvýkrát prevzalo putovnú cenu: Triptych s názvom Baránok.

Druhé miesto obsadilo družstvo Katolícke gymnázium Š. Moysesu z Banskej Bystrice a tretie Gymnázium Partizánske.

Obidvom našim družstvám ďakujeme za vzornú reprezentáciu dekanátu Prievidza, víťaznému družstvu gymnazistov gratulujeme k veľkému úspechu a prajeme dobré umiestenie na celoslovenskej biblíade v júni 2004 v Prešove.

Mons. Ján Bednár, dekan

Prvé sväté prijímanie vo farskom kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi

9.5. 2004 o 11:00 hod. ZŠ na ulici: Energetikov, Novackého, Mariánska a Malonecpalská - spolu 90 detí

23.5.2004 o 11:00 hod. I., II., III. ZŠ na ulici Sama Chalupku a Rastislavova - spolu 74 detí.

V sobotu pred 1. sv. prijímaním bude **od 10:00 do 12:00 hod.** svätá spoveď detí, rodičov a príbuzných.

Večer v sobotu pred 1. sv. prijímaním bude **o 18:00 hod.** krst niekoľkých tretakov.

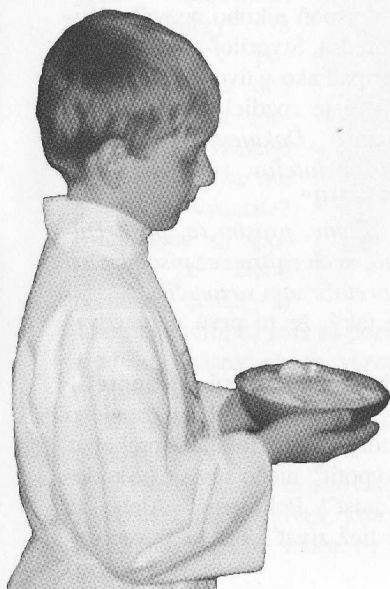
Prajeme všetkým prvoprijímajúcim deťom veľký zážitok zo stretnutia s Ježišom a nech je toto 1. sv. prijímanie začiatkom častých stretnutí s Ježišom v Eucharistii.

Vaši katechéti spolu s kňazmi farnosti

Nedeľa Dobrého Pastiera 2.5. 2004 sa stala pre našich tretiakov vzácnym dňom, kedy prvý krát prijali do svojich sŕdc Pána Ježiša Krista v Eucharistii.

Deti prinášali spolu s obetnými darmi na oltár svoje čisté srdiečka, ktoré im Pán naplnil svojou láskou a posvätil.

*Pane Bože, Ty si nám deti zveril do opaterý
a tým si nám preukázal nesmiernu dôveru.*

*Prosíme Ťa, stoj pri nich neustále
a ochraňuj ich,*

*aby si svoju čistotu udržali
a mohli tak Tvojho Syna Ježiša Krista
prijímať v Eucharistii stále.*

Panna Mária,

*aj Ty si prežívala starosti
ako maminky týchto detí.*

*Objímaj ich svojím materinským
láskavým náručím,*

aby sa nikdy necítili stratené vo svete.

Drahý sv. Jozef,

*Tvoje bezpečné ruky viedli Božieho Syna
v práci i na cestách.*

*Veď ich, nech vždy nájdú cestu
domov k nebeskému Otcovi.*

VIAC AKO PROFESOR

Komu by napadlo porovnávať Boha s profesorom? Azda len bláznovi, lebo normálni ľudia neporovnávajú neporovnateľné. Čo tým chcem povedať? Že dva spomínané objekty nie sú rovnocenné, to hádam každý pochopil. Ak nie sú na jednej úrovni, kto je viac? Logicky existujú dve možnosti: buď má profesor neporovnateľne vyššie postavenie ako Boh, alebo opačne. Každý študent vie, že správna je druhá možnosť, a niektorý profesor si myslí, že prvá. Čo si myslí Boh, nevieme. (Je jasné, že u každého z vás všetky tieto otázky prebehli mysl'ou spolu s odpoveďami v zlomku sekundy.)

Kto by si dovoľil prihovárať sa profesovi každý deň tými istými slovami, stále ho o niečo prosiť, ale za nič neďakovať, pri dialógu pôsobiť ospalým dojmom, zapleť slová a ukončiť rozhovor bez vyčkania na odpoveď? Samovrah? Grázel? Ja rozhodne nie (nesplňam ani jeden z predpokladov) a verím, že ani nikto z čitateľov. Ale týmito vlastne potvrdzujeme to, čomu sa homo sapiens tak úpenlivo bráni: že učiteľ je viac ako Pán Boh! Veď všetky spomenuté negatíva sa objavujú v modlitbe každého z nás (možno pravidelne, možno stále, ale možno aj nikdy - ak sa človek nemodlieva). Dnes mám totiž v úmysle hovoriť o našom vzťahu k modlitbe.

Keď obsah a forma nie sú v jednote I. Pracovník zariadenia v Turčianskych Sučanoch, by vás počúval a rozmýšľal, čo to má znamenať. Do takejto situácie stavíme nášho Stvoriteľa. Po odmietaní všetkých naučených „básničiek z modlitebnej knižky“ sa Pán možno poteší, akú máte skvelú pamäť, ale nič viac. Veď ako by aj mohol, keď ste mu nič nepovedali?! Hovorili ste krásne preduchovnené slová, avšak mysl'ou ste boli niekde na slnečnej pláži na Floride! A takto 1:0 pre formu alias umelecký prednes.

Keď zaujatí prosením zabúdame ďakovať

To, že rodičom sme nástupom puberty chtiac či nechtiac zabudli ďakovať, nebudem rozoberať. Veď je jasné, že za milión „samozrejmych“ vecí „netreba ďakovať“, veď sme o ne neprosili. Ale za „životne dôležité“ veci ako mobil, tlačiarňička či vreckové (o ktoré treba najprv priam žobrať), sa neďakuje tiež. Asi ako satisfakcia za to ponižujúce žobranie, či čo... Poznám, som tiež tínedžer.

A nie je náhodou Pán Boh aj naším otcom? Je, a aj to vidieť! Rodičom semtam vynesieme smeti a kvôli Bohu tiež občas mrkneme do kostola. (Žiadna veľká obeť, ale aspoň nikoho nezvýhodňujeme.) No predsa, Stvoriteľ a rodičia, nie je to taký prípad ako v úvode? Dám vám hádanku: Aký je rozdiel medzi týmito dvomi vetami? „*Ďakujem ti, Pane, že mám rodinu, priateľov, vieru a že som dnešný deň prežil*“

A druhá - „*Pane, prosím ťa, pošli Duča Svätého, nech zajtra cez písomku pri mne stojí, pretože som sa neučil...*“

Rozdiel je taký, že tú prvú nepoužívame!

Keď obsah a forma nie sú v jednote II.

Čo vo vás vyvolá pohľad na ospalého človeka, ktorý sa zúfalo snaží prekonať únavu a „vypotiť“ niečo súvislé? Škodoradosť? Lútosť? Pohrdanie? Alebo sa vám začne tiež zívvať? Tak si skúste do-

myslieť, koľko sa asi nazýva Pán Boh, keď počúva naše modlitby z polospánku! Reálna situácia: usilovný študent sa učí do polnoci (napríklad biológiu), lebo cez deň mal tisíc iných povinností, a potom sa zvalí do postele (napríklad do svojej). „*Otče náš, ktorý si plod života Tvojho na veky vekov. Amen.*“ Zopár skomolených modlitieb tohto typu a je „tvrdý“. A čo ho čaká na ďalší deň?

Ťažká skúška osudu (napríklad písomka), ale nakoľko je veľmi unavený, „doorie“ ju (napríklad na trojku). Potom začne stres (napríklad dva týždne pred vysvedčením) a milý študent si tak sám ukrajuje zo života (napríklad ako fajčením). Čo keby raz uprednostnil školu pred zábavkami typu „kurzy“ či „doučovania“, poriadne sa cez deň naučil a pred spaním Ducha Svätého poprosil, aby sa mu písomka vydarila? Nemôžeme sa spoliehať, že Duch pomôže, keď: a)

sme sa neučili, b) sme sa poriadne nepomodlili. Krásny obsah verzus mizerná forma - 1:0.

Keď zaujatí pýtaním sa nepočujeme odpoveď

Vraj človek, ktorý sa zhovára s Bohom, je veriaci; avšak človek, ktorý má pocit, že sa Boh zhovára s ním, by mal navští-

viť psychiatra. Túto vetu povedal jeden pán, ktorý zrejme trpí rovnakou vadou ako my - pýta sa a nečaká na odpoveď. Myslí si niekto, že všemohúci Boh potrebuje naše slová chvály a vďaky? Veď naša modlitba nepridá nič jeho veľkosti, ani náš hriech z nej neuberie. A predsa nás nútia rodičia, starí rodičia, pátri a profesori modliť sa. Načo? No, na nič. Takýmto spôsobom.

Spojiť modlitbu s meditáciou, s uvoľnením tela i mysle nie je žiadny hriech. Kto v tom vidí skryté klaňanie sa indickým bohom, je blázon a zrejme nepochopil, že modlitba je *rozhovor s Bohom*. Nie „prednes Bohu“, „otravovanie Boha“ ani predvádzanie sa pred Bohom“. Rozhovor. Raz hovorí jeden a druhý načúva, potom naopak. Rozhovor má byť prínosom pre obe strany. Aký máme ošoh z toho, že vyrecitujeme modlitby? Nijaký. Musíme čakať na odpoveď. Boh sa ti nezjaví

ako starec so sivou bradou, aby ti odpovedal. Odpovie ti tak, aby si to vedel len ty - v skrytosti. A meditácia môže pomôcť dosiahnuť stav, kedy budeme počuť dosiaľ nepočuté. Len ty musíš chcieť...

Prebrané zo školského časopisu piar. gymn. Cool School - Glp.

ZAÚJÍMAVÁ HISTORKA

Michal je ten typ človeka, ktorého radi stretávajúte. Ma stále dobrú náladu a stále vie povedať niečo pozitívne. Keď sa ho niekto spýta, ako sa má, obvykle odpovedá: „Keby som sa mal len o chl lepšie, bol by som už dvojčatá.“

Vždy vedel ľudí motivovať. Keď mal nejaký kolega zlý deň, Michal mu vedel ukázať kladnú stránku celej veci. Bol som veľmi zvedavý, ako to dokáže. Tak som jedného dna zašiel za Michalom a vravím mu: „Len sa nepretvaruj, nemôžeš byť dobre naladený celý čas! Ako to robíš?“ Michal mi odpovedal: „Každé ráno keď vstanem, tak si poviem, že mám na výber dve možnosti. Buď budem mať dobrú náladu, alebo si môžem vybrať tu zlú. A ja si vždy vyberiem tú dobrú. A vždy, keď sa mi prítrafí niečo zlé, môžem si vybrať, že budem obeťou, alebo si môžem vybrať možnosť, že sa z toho poučím. A ja si vždy vyberiem tú možnosť poučiť sa z toho. Vždy, keď niekto ku mne príde a sťažuje sa, môžem si vybrať - buď prijať jeho nešťastie, alebo si nájdem nejakú kladnú stránku života. A ja si vyberám vždy tu kladnú stránku života.“ „No, to ale nie je také jednoduché!“ protestoval som. „Ale je.“ povedal Michal. „Celý život si vyberáme. Keď si odmyslíš všetky tie hlúposťi okolo, každá situácia je voľba. A ty si vyberáš, ako reagovať na danú situáciu. Ty si vyberáš, ako ľudia ovplyvnia tvoju náladu. Ty si vyberáš, či budeš mať dobrú, alebo zlú náladu. Jednoducho povedané ty si vyberáš, ako žiješ svoj život.“ Veľa som rozmýšľal o tom, čo povedal Michal. Krátko potom som odišiel pracovať preč z tej stavebnej firmy a začal som podnikat sám. Aj keď sme sa už

nevideli, často som o ňom rozmýšľal, keď som si vyberal, ako budem žiť svoj život, namiesto toho, aby som iba bezhlavo reagoval na konkrétnu situáciu. O niekoľko rokov potom som počul, že Michal mal vážnu nehodu, keď spadol z 20 metrovej výšky. Po 18 hodinovej operácii a dlhých týždňoch na lôžku ho nakoniec pustili domov so zadrôtovanou chrbticou.

Stretol som sa s ním asi pol roka po tej nehode. Keď som sa ho spýtal, ako sa má, odpovedal: „Keby som sa mal len o chl lepšie, bol by som už dvojčatá. Chceš vidieť moje jazvy?“ To som odmietol, ale spýtal som sa ho, čo sa mu prehnilo hlavou, keď dopadol vtedy na zem. „Prvá vec, ktorá mi prebehla hlavou bola, že sa teším na bábätko, lebo manželka mala onedlho rodiť.“ odpovedal Michal. „Potom, keď som ležal na zemi, som si uvedomil, že mám dve možnosti: Mohol som si vybrať život, alebo ... smrť. Tak som si vybral život.“ „A nemal si strach? Nestratil si vedomie?“ pýtal som sa ho. Michal odpovedal: „.... záchranári boli skvelí. Stále mi opakovali, že to bude dobré. Ale keď ma priviezli do nemocnice a uvidel som hrôzu na tvárach doktorov a sestričiek, skutočne som sa zľakol. V ich očiach som čítal - toto je mŕtvy človek. Uvedomil som si, že musím niečo urobiť.“ „A čo si spravil?“, pýtam sa ho. „No, bola tam obrovská nemotorná sestrička, ktorá na mňa revala, či som na niečo alergický. ÁNO, odpovedal som. Lekári, aj sestričky spozorneli a čakali na moju odpoveď. Zhlboka som sa nadýchol a zakričal som: Na vážne ksichty! Keď sa dosmiali, povedal som im: Rozhodol som sa, že budem žiť. Operujte ma ako

živého, nie ako mŕtvolu!“

Míchal prežil nielen vďaka majstrovstvu chirurgov, ale aj vďaka svojmu úžasnému prístupu k životu. Od neho som sa naučil, že každý deň máme možnosť žiť naplno. Čo prežívaš, to chceš. Nie je dôležité, čo sa deje, ale ako to

človek prijme - to rozhoduje o všetkom. Preto sa netráp, čo bude zajtra, zajtrašok nech sa o seba postará sám.. Každý deň je dosť starostí aj bez toho. Okrem toho, dnes je ten deň, kvôli ktorému si sa trápil už včera.

MILÍ PRIATELIA,

Nádherný film o Svätej Terézii z Lisieux od režiséra Leonarda DeFilippis je do-

končený a má sa začať premietiť v kinách od nasledujúcej jesene. Je to krásny a pôsobivý portrét jej života a duchovnosti. Svetskí majitelia kín sú si nie istí, či katolíci budú podporovať po-

dobné filmy a preto sú zdržanliví v objednávaní tohto filmu pre premietanie. Preto im potrebujeme ukázať náš záujem.

Potrebujeme na to Vašu pomoc. Ak sa nám podarí získať niekoľko stotisíc ľudí na to, aby si pozreli webovskú stránku tohto filmu na adrese: **www.theresemovie.com** a zaregistrovať sa, toto bude dôkazom, že katolíci podporujú filmy na náboženskú tému. Prosíme navštívte adresu **www.theresemovie.com** a zaregistrujte sa a oznámte Vaším priateľom, aby tak urobili tiež!

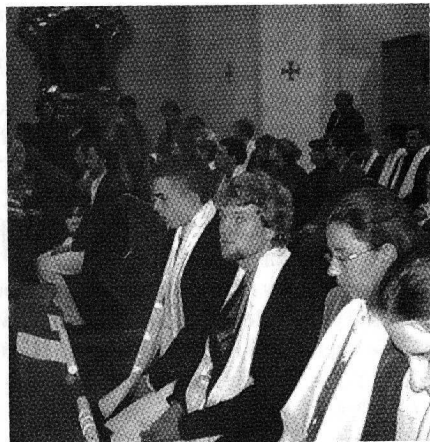
NOVÝ ŽIVOT

Keď prichádza na svet nový život, väčšinou ho blízke okolie víta s láskou, dojatím a radosťou. Ak tomu tak nieje, znamená to, že sa pretrhlo spojenie s Darcom života a zo srdca sa stratil základný princíp lásky.

Každé spojenie sa dá späť naviazať. Potom to už možno stojí viac námahy a vytrvalosti, ale výsledok býva často veľmi prekvapujúci.

Na Bielu sobotu 10. apríla sa v Banskej Bystrici v katedrálnom chráme sv. Františka Xaverského zišlo 47 dospelých (z našej farnosti 10), ktorí prišli potvrdiť a posvätiť svoje spojenie s Bohom sviatosťami krstu, birmovania a prvým prijatím Kristovho Tela.

Prajeme im, aby boli svedkami a šíriteľmi Kristovej pravdy, Božej lásky, pokoja a sily Ducha Svätého.

LITURGICKE OKIENKO

2. mája - 4. veľkonočná nedeľa**Č1** - Obraciame sa k pohanom

Sk 13, 14. 43 - 52

R - Sme jeho ľud a ovce z jeho stáda

Ž 100

Č2 - Baránok ich bude pásť a privedie ich k prameňom vôd života Zjv 7, 9. 14b - 17**Ev** - Ja dávam svojim ovciam večný život

Jn 10, 27 - 30

Ježiš povedal: „Moje ovce počúvajú môj hlas, ja ich poznám a ony idú za mnou. Ja im dávam večný život. Nezahynú nikdy a nik mi ich nevytrhne z ruky. Môj Otec, ktorý mi ich dal, je väčší od všetkých a nik ich nemôže Otcovi vytrhnúť z ruky. Ja a Otec sme jedno.“

9. mája - 5. veľkonočná nedeľa**Č1** - Rozpovedali cirkvi, aké veľké veci s nimi urobil Boh

Sk 14, 21b - 27

R - Oslavovať ňa chcem naveky, Bože, môj kráľ

Ž 145

Č2 - Boh im zotrie z očí každú slzu

Jn 21, 1 - 5a

Ev - Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom

Jn 13, 31 - 33a34 - 35

Keď Judáš vyšiel z večeradla, Ježiš povedal: „Teraz je Syn človeka oslávený a v ňom je oslávený Boh. Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás. Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať.“

16. mája - 6. veľkonočná nedeľa**Č1** - Duch Svätý a my sme usúdili, že nebudeme na vás klať nijaké ťažké bremeno okrem toho nevyhnutného

Sk 15, 1 - 2. 22 - 29

R - Velebte Pána, všetky národy

Ž 67

Č2 - Ukázal mi sväté mesto, ako zostupuje z neba

Zjv 21, 10 - 14. 22 - 23

Ev - Duch Svätý vám pripomenie všetko, čo som vám povedal Jn 14, 23 - 29

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať... A slovo, ktoré počujete, nie je moje, ale Otcovo, toho, ktorý ma poslal. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje. Odchádzam a prídem k vám. Keby ste ma milovali, radovali by ste sa, že idem k Otcovi, lebo Otec je väčší ako ja...“

23. mája - 7. veľkonočná nedeľa**Č1** - Vidím Syna človeka stáť po pravici Boha

Sk 7, 55 - 60

R - Pán kraľuje, Najvyšší na celej zemi

Ž 97

Č2 - Príď, Pane Ježišu!

Zjv 22, 12 - 14. 16 - 17. 20

Ev - Aby všetci boli jedno

Jn 17, 20 - 26

Nech sú tak dokonale jedno, aby svet spoznal, že si ma ty poslal a že ich miluješ tak, ako miluješ mňa. Ohlásil som im tvoje meno a ešte ohlásim, aby láska, ktorou ma miluješ, bola v nich a aby som v nich bol ja.

30. mája - Nedeľa Zoslania Ducha Svätého**Č1** - Všetci boli naplnení Duchom Svätým a začali hovoriť

Sk 2, 1 - 11

R - Pane, zošli svojho Ducha a obnov tvárnosť zeme

Ž 104

Č2 - Všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi

Rim 8, 8 - 17

Ev - Duch Svätý vás naučí všetko

Jn 14, 15 - 16. 23b - 26

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania. A ja poprosím Otca a on vám dá iného Tešiteľ'a, aby zostal s vami navždy. Kto ma nemiluje, nezachováva moje slová. Toto som vám povedal, kým som ešte u vás. Ale Tešiteľ', Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, naučí vás všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal.“

V blíznom vidieť Ježiša Krista .

BOL SOM HLADNÝ - a vy ste mi povedali, že svet neuživí všetkých ľudí.

BOL SOM SMÄDNÝ - a vy ste si najlepšou pitnou vodou umývali autá a polievali trávniky.

BOL SOM CUDZINCOM - a vy ste mi dali tú najšpinavšiu a najhoršiu prácu a ešte ste mi aj nadávali.

BOL SO NAHÝ - a vy ste viackrát do roka menili módu.

BOL SOM CHORÝ - a vy ste budovali blahobyť a vyrábali zbrane, a mne ste odporúčali zdravšiu životosprávu.

BOL SOM VÄZNENÝ - a vy ste sa mi vyhýbali ako malomocnému, požadovali ste pre mňa prísne tresty a nedali ste mi šancu dôstojne sa vrátiť medzi ľudí.

PANE, TAKTO SA K TEBE SPRÁVAME?

**Potom je najvyšší čas – OBRÁTIŤ SA,
ZMENIŤ SA A KONAŤ DOBRO!**

Predstavte si svoj úžas!

V nemocnici sa stretáva rehoľníčka - ošetrovateľka s lekárom - nevercom. Dlho ostávajú bez slova. Až raz sa jej lekár nežne prihovori: „Verte mi, sestra, veľmi vás ľutujem. Žijete celý svoj život bez toho, aby ste si čo len niečo z neho užili. Predstavte si, aká budete sklamaná, keď umriete a spoznáte, že márna bola všetka vaša námaha, sebazapieranie, úsilie, pretože BOHA niet, niet večnosti, ani neba, ani pekla.“

Pohotová rehoľníčka odpovedá „Pán doktor, aké sklamanie? Keď nebude nič, nič ma nesklame. Ale predstavte si svoj úžas, keď umriete a spoznáte, že BOH JE, že je VEČNOSŤ, že je NEBO a aj PEKLO ...!

Dvojstránku pripravila A. Karaková

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 3. 2003 DO 10. 4. 2004

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Anna Tuliková
Eva Vargová
Nikoletta – Laura Šnircová
Lukáš Košarišťan
Samuel Vanko
Tadeáš Chlpek
Lea Gregorová
Simona Pavlovičová
Erika Ragulíková
Radovan Angyal

Júlia Elischerová
Miroslav Fulek
Katarína Horáková
Ingrid Humajová
Erik Kytka
Jana Kytková
Ivana Ševčíková
Aneta Škulcová
Silvia Vaňová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Anna Michalíková 72 r.
Helena Vavrinčová 73 r.
Blažena Tuliková 59 r.
Emília Kurucová 84 r.
Miloš Podoba 71 r.
Pavel Dobřík 79 r.

Jozef Florovič 75 r.
Jozef Varga 70 r.
Arpád Vaňo 71 r.
Natália Odrášková 71 r.
Rozália Copláková 89 r.

*Odpočinutie večné daj
dušiam, Pane ...*

*K Tebe, Pane, dvíhame srdcia s nádejou
na stretnutie vo večnosti Tvojej lásky,
keď si spomíname na manžela, ocka a dedka
PETRA MELICHERČÍKA,
ktorého pozemskú púť si ukončil 2.5. 1991.
Obdar ho, Pane, svojím nekonečným milosrdenstvom.
Vyprosujú manželka a synovia s rodinami.*

Dňa **24. 5. 2004** uplynie rok,
čo si Pán povolal k sebe do nebeského kráľovstva
nášho syna, manžela, otca, starého otca
ŠTEFANA MAGDOLENA z Prievidze.
S láskou v modlitbách na vzácneho človeka spomína
Manželka, deti a celá rodina.

PANE MÔJ, VYPOČUJ MA, PROSÍM.

(svedectvo mamy a starej mamy)

Po smrti manžela vidím všetko inak. Bohatstvo i šťastie. Viem, že Ty ma nezavrheš. Veľmi som ľúbila manžela a žili sme len zo svojej lásky. Jedine tú sme dali našim deťom. Vydala som sa za lesníka, na ktorom sa mi páčila aj jeho uniforma, ale predovšetkým obetavá láska ku mne. Bola som veriacca, ale do kostola sme chodili len na veľké sviatky. Ovládol nás občas čudný strach. Deti sme síce dali pokrstiť, ale na náboženstvo už nie. Báli sme sa aj viac chodiť do kostola, zo straty roboty, že sa deti nedostanú do škôl, že vy-znanie Teba nám pokazí život

a tak sme Ťa odsunuli. Čo to bolo, Pane? Vtedy, keď si si chcel povolať manžela a dopustil si na nás utrpenie, vkročila som odovzdane do kostola a vyplakala som sa. Aj on Ťa znovu prijal do srdca. Ty si ho objal a s láskou prijal. Dal si sa

mi v chráme spoznať a precitla som: Ako som mohla bez Teba žiť? Nikto sa nečudoval, čo tam robím, nikto ma neodsúdil, dokonca ma prijali medzi seba. Keď si mi už vzal manžela k sebe, začala som uvažovať: Čo mi ostalo z tej

svetskej krásy, rados-ti a bohatstva? Tri krásne dospelé ľúbia-ce deti s rodinami. Pribudli mi odreté kolená od modlitieb za ne, aby si ich obrá-til. Čím viac Ťa spoz-návam, tým viac Ťa prosím: Odpusť moju neveru.

Predkladám Ti, Bože, deti, vnúčatá a celé ich rodiny. Požehnaj ich svojou láskou. Už nikdy viac sa nechcem vrátiť do du-chovnej tmy.

Daj sa spoznať rodi-čom i ľuďom, ktorí žijú v takom strachu

a duchovnej ľahostajnosti, aby sa spa-mätali a neurobili tie isté chyby ako ja. Draho sa za ne platí. Ďakujem Ti, že si mi poslal sprostredkovateľku k viere – Tvoju svätú Matku Máriu.

Joja

BARTOLOMEJ — časopis prievidskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č.: 046 / 542 28 01. Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci, M. Melicherčíková ml. Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciamy.

Svetoslav Veigl:

Duch Svätý, oheň večnej lásky

*Duch Svätý, dar a Darca darov sedmorých,
daj umu, sily, umenia a pokory,
lúč rajský tomu sa vždy v srdci obnoví,
kto túži po zázraku vlastnej obnovy.*

*Prichádzaš k tomu len, kto sa ti otvorí,
kto zhodí z duše svoje okovy,
kto tebe obetuje svoju slobodu
a lode s tvojím erbom spustí na vodu.*

*Ty, ktorý vlievaš do našich srdc nádej,
čo živí dušu našu, celú našu Zem,
je tvoje požehnanie všade,
kde zmiznú hnevy, nenávisti blen.*

*Svet celý, vesmír sa ozýva Duchom,
bez neho vesmír vyzeral by hlucho,
výkvetom Ducha žiaria svätci v čnosti,
čo tieň svoj prekročili v kajúcnosti.*

*Duch Svätý, úsmev, srdce láskavé,
dar najvzácnejší, ktorý dávaš, láska je.
Kde ty si, kvitne život, vzkriesenie,
tajomstvo Eucharistie vznešené.*